

Arrest

nr. 283 667 van 20 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. LOOS *loco* advocaat K. VERHAEGEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, K. R., verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U heeft de Kochi etniciteit en bent een soennitisch moslim. U bent geboren in Pakistan. Meer bepaald in Malakan, een dorp gelegen in Kyber Agency in de provincie Khyber Pakhtunkhawa oftewel KPK. Anderhalf jaar voor uw vertrek uit Pakistan bent u nog verhuisd naar een ander dorp in dezelfde regio, Bara Shakas. U bent zelf nooit in Afghanistan geweest. Uw familie is Kochi en verbleef oorspronkelijk in de winter in het dorp Landi Basawal, gelegen in het district Momand Dara, provincie Nangarhar. Uw grootvader bezat hier een groot stuk grond, ongeveer twintig tot vijfentwintig jerib. In de zomer woonde uw familie in het district Mohammad Agha, provincie Logar.

Echter, ten tijde van het Sovjetregime in Afghanistan is uw gehele familie gevlucht naar Pakistan. Nadien keerden uw ooms langs vaderszijde terug, terwijl uw vader samen met uw grootvader in Pakistan achterbleef om voor hem te zorgen. In 2018, na de dood van uw grootvader, reisde uw vader naar Afghanistan om een deel van de grond op te eisen. Na drie dagen hoorde u echter niets meer van hem. U denkt dat uw ooms hierachter zitten, aangezien uw vader voor zijn verdwijning had gezegd dat er een conflict was over de grond en dat uw ooms en hun zonen banden hadden met de taliban. Een tijdje later werden uzelf, uw broers en uw moeder in Pakistan door onbekenden ontvoerd. De ontvoerders vertelden dat ze opdracht hadden gekregen van uw paternale ooms om jullie aan de grens aan hen over te leveren. U denkt dat uw ooms schrik hadden dat uw familie de grond nog zou kunnen opeisen. De ontvoerders belden uw oom langs moederszijde R.G. op, die ook in Pakistan woonde en zeiden dat als hij niet meer betaalde dan uw paternale ooms in Afghanistan hadden beloofd ze jullie aan hen gingen overhandigen. Uw oom R.G. betaalde hen en kreeg jullie zo vrij. Nadien besloot R.G. u weg te sturen uit Pakistan, aangezien u als oudste een doelwit zou blijven van uw ooms in Afghanistan. Een tweede reden voor uw vertrek is het ontbreken van een legale status voor uw familie in Pakistan, wat problemen opleverde en ervoor zorgde dat u veel discriminatie ondervond. Zo kon u niet zomaar verder studeren of naar het ziekenhuis gaan. Ook een woonst of werk vinden was problematisch. Gegeven deze twee elementen verliet u Pakistan begin juni 2020. U reisde naar Iran, waar u ongeveer drie of vier maanden verbleef. Nadien reisde u verder naar Turkije, waar u een maand verbleef. Via Griekenland reisde u dan verder naar Bulgarije, waar u verplicht werd uw vingerafdrukken te geven. Aangezien dit niet uw einddoel was, reisde u door. U verbleef nog twintig dagen in Servië en reisde dan met een vrachtwagen naar Frankrijk. Vandaaruit ging u naar België. Hier dient u een verzoek om internationale bescherming in op 10 december 2020. Na uw vertrek vernam u van uw oom R.G. dat uw familie zich nog altijd schuil houdt en niet naar buiten komt, uit schrik voor uw ooms in Afghanistan.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele taskara en deze van uw moeder voor. U legt ook een kopie van de identificatiepagina uit het Afgaanse paspoort van uw grootvader en uit het Afgaanse paspoort van uw tante, alsook een kopie van de taskara van uw grootvader neer. Daarnaast legt u een originele rantsoenkaart (vluchtelingenboekje door uw advocaat) die uw vader bezat in Pakistan neer. Verder overhandigt u een foto waarop uzelf, uw moeder en broers te zien zijn en die volgens uw verklaringen genomen werd door de gijzelnemers. Ten slotte maakt u per e-mail na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS uw medisch dossier over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uw advocaat stuurde na het persoonlijk onderhoud uw medisch dossier over waaruit een problematiek met rug en heup blijkt en u verschillende klachten uit met betrekking tot hoofdpijn en keelpijn. Er wordt verder ook gewag gemaakt van depressieve gevoelens, met name omwille van de wachttijd in uw asielprocedure. Hieromtrent moet door het CGVS worden vastgesteld dat u gevraagd werd aan het begin van het persoonlijk onderhoud naar eventuele psychische of fysieke problemen die een invloed zouden kunnen hebben op het verloop van het persoonlijk onderhoud, waarop u uitdrukkelijk antwoordde dat het geen probleem was voor u om uw persoonlijk onderhoud af te leggen (zie CGVS, p.3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS kon evenmin worden opgemaakt dat u het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U haalt aan dat u het op mentaal vlak goed stelt en zegt driemaal een psycholoog te hebben gesproken. U vermeldt geen psychische moeilijkheden die u niet in staat zouden stellen uw verklaringen adequaat uiteen te zetten. U begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Er werd u verder aangeboden een pauze te vragen indien u tijdens het persoonlijk onderhoud last zou hebben van uw rug. Het gehoorverslag telt 25 pagina's. Op pagina 11 wordt zoals gebruikelijk is voor het midden van ieder persoonlijk onderhoud op het CGVS een pauze voorzien. U vroeg geen bijkomende pauzes aan. U kreeg ook de gelegenheid om rond te stappen in het gehoorlokaal indien dit beter zou zijn voor uw rug. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren behalve deze pauze. Het persoonlijk onderhoud nam in normale omstandigheden plaats. Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u het gevoel had dat u alles hebt kunnen vertellen tijdens het onderhoud, waarop u opnieuw bevestigend antwoordde, en ook uw advocaat maakte geen opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p.24).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat, hoewel u steeds als Afghaans vluchteling in Pakistan heeft verbleven en nooit in Afghanistan bent geweest, uw nood aan internationale bescherming dient te worden onderzocht ten aanzien van uw land van nationaliteit, namelijk Afghanistan.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vervolgd te worden door uw ooms langs vaderszijde vanwege een grondconflict. Hieraan kan echter geen geloof worden gehecht. Uw verklaringen bevatten immers verschillende incoherenties, vaagheden en onwaarschijnlijkheden.

Zo kan u ten eerste weinig zinnigs zeggen over de grond in kwestie. U kan enkel zeggen dat de grond ongeveer twintig tot vijfentwintig jerib groot is en in Landi Basarwal ligt (zie CGVS, p.13). Maar gevraagd naar welke gewassen er op werd gekweekt of waar precies in het dorp deze grond ligt, blijft u het antwoord schuldig (zie CGVS, p.13). Ook weet u niet waarvoor uw grootvader de gronden gebruikte, voor het vertrek van uw familie naar Pakistan (zie CGVS, p.14). U gokt dat het gebruikt werd voor het grazen van vee, aangezien jullie kochi (nomaden) waren (zie CGVS, p.14). Gezien het door u geschetste belang van de grond voor uw familie en de rol van deze grond in het conflict waarin uw vader werd gedood, is het opmerkelijk te noemen dat u hier niets met zekerheid over kan zeggen. Temeer gezien u vermeldt dat uw grootvader inwonende was bij jullie en dit tot zijn dood in 2018 (zie CGVS, p.8 en 12). Dat zowel hij als uw vader u nooit meer informatie hebben gegeven over deze grond, doet de wenkbrauwen fronsen en is onverenigbaar met uw ingeroepen vrees. Geconfronteerd hiermee zegt u dat erg jong was en pas later leerde over de grond (zie CGVS, p.14). Dit is echter bezwaarlijk een reden te noemen. Uw grootvader stierf immers in 2018, toen u de leeftijd had van vijftien jaar. Op die leeftijd zou u toch al iets meer mogen weten over de grond, aangezien de grond van cruciaal belang was voor uw familie en uw vader van plan was hier een deel van op te eisen. Ten slotte kan u geen enkel document betreffende de grond voorleggen. U zegt dat uw vader deze documenten met zich mee droeg toen hij naar Afghanistan terugging en ze dus samen met hem verdwenen zijn (zie CGVS, p.14).

Verder beweert u dat de grond onbeheerd werd achtergelaten tijdens de vlucht van uw familie naar Pakistan en dat uw ooms een tijd later terugkeerden en zonder meer de grond terug in bezit namen (zie CGVS, p.13). Het is ten eerste opmerkelijk dat de grond zonder meer werd achtergelaten gezien het zo'n grote grond betrof en dus een zekere waarde gehad moet hebben voor uw familie. Ook het feit dat het al die tijd onaangetast bleef en niet in beslag werd genomen, dit terwijl de hele familie weg was, is opvallend te noemen. Zeker gezien er in de tijd van het communistisch bewind veel landonteigening en herverdeling van gronden plaatsvond. Landeninformatie toont aan dat ook na het Sovjetbewind in Afghanistan landroof een veelvoorkomend fenomeen is. Deze informatie wordt toegevoegd aan het administratieve dossier. U suggereert dan dat er misschien wel iemand het land in beslag had genomen, maar uw ooms het terug in beslag hadden genomen (zie CGVS, p.13 en 14). Maar wederom bent u hier aan het gissen. Het feit dat u ook omtrent dit niet beter op de hoogte bent, is vreemd te noemen en klemmt met uw aangehaalde vrees. Er kan immers verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de historiek van deze grond wanneer zij aan de basis lag van al uw problemen.

Ten tweede dient er opgemerkt te worden dat het merkwaardig is dat al uw paternale ooms terugkeerden naar Afghanistan en enkel uw vader en grootvader zouden achtergebleven zijn in Pakistan. Volgens uw verklaringen was dit omdat uw grootvader ziek was en uw vader voor hem diende te zorgen (zie CGVS, p.8). U vermeldt echter dat uw ooms zeker voor uw geboorte al terugkeerden naar Afghanistan terwijl u geboren bent in ongeveer 2003 en dat uw grootvader nog leefde tot het jaar 2018 (zie CGVS, p.8). Dan is het vreemd te noemen dat uw vader en grootvader niet mee teruggingen naar Afghanistan en dit ook nooit hebben overwogen in de gehele periode erna. U verklaart dat uw vader nooit terugkeerde naar Afghanistan behalve een keer om taskara's te gaan halen en een tweede maal om de grond op te eisen waarna hij verdween (zie CGVS, p.8). Dat uw vader er nooit aan heeft gedacht terug te keren terwijl uw ooms dit wel hebben gedaan klinkt weinig waarschijnlijk. Immers, uw grootvader leefde nog betrekkelijk lang na het vertrek van uw ooms wat laat uitschijnen dat hij toch niet zo ernstig ziek was dat hij niet mee terug kon verhuizen en het nodig was voor uw vader om al die tijd bij uw grootvader te blijven. Zeker aangezien Afghanistan het thuisland is van uw grootvader en vader en uw familie er nota bene een grond in zijn bezit had. Als andere mogelijke reden schetst u dat de situatie in Afghanistan nog slechter was, gezien er geen scholen en ziekenhuizen waren en er problemen waren met uw ooms (zie CGVS, p.8). Maar dit verklaart geenszins waarom uw vader nooit eerder is teruggekeerd. U verklaart immers dat ook de situatie in Pakistan allerm minst rooskleurig was voor uw familie (zie CGVS, p.7 en 22). Bovendien, in verband met de problemen met uw ooms, zegt u later tijdens uw persoonlijk onderhoud dat niemand van de familie op de hoogte was van de banden tussen uw ooms en de taliban. Zo zou uw vader dit pas te weten gekomen zijn toen hij de laatste keer naar Afghanistan trok en er verdween. Ook geeft u aan dat uw vader nog voor zijn vertrek geen problemen voorzag met zijn broers (zie CGVS, p.19). Bijgevolg verhinderden eventuele familiale moeilijkheden uw vader niet om eerder terug te keren naar Afghanistan, aangezien er geen sprake was van dergelijke moeilijkheden. Het feit dat u geen afdoende verklaring kan geven over waarom uw vader per se wilde blijven in Pakistan terwijl de rest van uw familie terug naar Afghanistan verhuisde, doet twifelen aan uw geloofwaardigheid.

U beweert ten derde dat uw ooms banden zouden hebben met de taliban. Dit is echter een vage bewering die u verder ook niet staft. U zegt dat uw vader dit gezegd zou hebben tegen uw moeder per telefoon toen hij naar Afghanistan was afgereisd voor het regelen van de erfenis, enkele dagen voor zijn verdwijning (zie CGVS, p.19). Uw kennis over de rol van uw ooms bij de taliban, blijkt eveneens uiterst summier te zijn. Zo weet u niet wie precies bij de taliban was of bij welke taliban groepering (zie CGVS, p.20). Gevraagd te vertellen wat u allemaal weet over uw oom en hun zonen bij de taliban, geeft u slechts een kort en algemeen antwoord. Uw vader vertelde uw moeder enkel dat uw ooms geen goede mensen zijn, dat zij en hun zonen voor de taliban werken en dat de taliban in hun huis verbleef. Informatie over welke precieze connecties uw ooms met de taliban hadden en welke hun eventuele activiteiten zouden zijn, verstrekt u niet. Uw uitleg over uw ooms en de taliban, blijven slechts een blote bewering.

Het is verder opvallend te noemen dat uw familie in Pakistan niet eerder zou geweten hebben dat de rest van de familie in Afghanistan, zijnde alle drie uw ooms en hun zonen, bij de taliban zaten. U werd gevraagd of uw vader vanuit Pakistan contact had met zijn broers en het zo al eerder zou kunnen geweten hebben, maar hierover bent u vaag. Zo zegt u eerst dat uw vader waarschijnlijk wel geen contact had met zijn broers voor hij naar Afghanistan trok, anders had hij zich wel bedacht voor hij naar daar ging (zie CGVS, p.19 en 20). Later zegt u dan dat u het eigenlijk niet weet omdat u toen heel jong was. U vermeldt dan dat uw vader misschien wel contact had, of dat ze misschien enkel met uw grootvader spraken (zie CGVS, p.19). Wederom gebruikt u hier het argument van uw zogezegde jonge leeftijd als verklaring voor uw onwetendheid en wederom dient te worden opgemerkt dat u ten tijde van de feiten ongeveer vijftien jaar was, hetgeen in alle redelijkheid oud genoeg is om zich bewust te zijn van zulke dingen. Het is dan ook opmerkelijk dat u niets kan zeggen over de banden met de taliban en deze kant van de familie en ook niets over het feit of er al dan niet contact was. U verbleef immers bij uw vader en uw grootvader en een aanzienlijk deel van de familie bevond zich in Afghanistan. Dat u hier dan niets meer over kan vertellen en ook geen verklaring heeft voor hoe dit komt, is regelrecht ongeloofwaardig.

Ten vierde kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij de zogezegde ontvoering van u en uw familie, geregeld door uw ooms in Afghanistan. Vooreerst is het opmerkelijk dat u aanvankelijk niets over de ontvoering vermeldde toen gevraagd werd uw volledige vluchtrelaas in detail uit de doeken te doen (zie CGVS, p.18). Het is pas later in het persoonlijk onderhoud, na de pauze, dat u ineens iets over de ontvoering vermeldt (zie CGVS, p.18). Nota bene nadat uw advocaat u eraan had herinnerd dat u dit nog diende te vertellen (zie CGVS, p.18).

Dat u dacht dat u dit niet opnieuw moest zeggen, is geen afdoende verklaring waarom u dit niet spontaan vermeldde toen u werd gevraagd zo gedetailleerd mogelijk uw vertrek uiteen te zetten. Zeker aangezien u vlak na uw relaas nog eens uitdrukkelijk gevraagd werd of u alle problemen had verteld waardoor u Pakistan verlaten had en u wederom niets vermeldde over de zagezegde ontvoering (zie CGVS, p.18). U repliceert hierop enkel met: "Dit is alles wat ik te zeggen heb." Dat u pas na een interventie van uw advocaat hierover iets vermeldt, is al een eerste element dat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid hiervan. Verder verklaart u dat uw oom langs moederszijde R.G. die ook in Pakistan verbleef meer betaalde aan de ontvoerders dan wat uw ooms uit Afghanistan hen hadden beloofd, waardoor uzelf en uw familie werden vrijgelaten (zie CGVS, p.20). U weet echter niets over hoeveel geld uw ontvoerders vroegen en hoeveel uw oom uiteindelijk betaalde voor jullie vrijlating (zie CGVS, p.20). Ook over hoe uw oom R.G. aan meer geld geraakte dan wat uw ooms in Afghanistan de ontvoerders hadden beloofd bent u vaag. Dit moet in alle waarschijnlijkheid een redelijke som geweest zijn gezien de ontvoering werd uitgevoerd door betaalde huurlingen die geen band hadden met uw ooms in Afghanistan en het dus enkel voor het geld deden, naar uw woorden (zie CGVS, p.21). Dat u dan niets zinnigs kan zeggen over hoe precies uw oom R.G. deze grote som geld heeft bijeengesprokkeld en hoeveel hij betaalde, komt weinig geloofwaardig over. Zeker gezien u op het einde van het persoonlijk onderhoud vermeldt dat het nogmaals uw oom R.G. was die uw reis van Pakistan naar België bekostigde, wat wederom aardig wat geld moet gekost hebben (zie CGVS, p.23). Gevraagd naar hoe uw oom ook nog eens dit kon bekostigen, zegt u dat hij partner was in een Afghaanse winkel en het geld misschien daar heeft gehaald (zie CGVS, p.23). Dat u enkel maar kan gissen over waar uw oom zoveel geld vandaan haalt, is wederom weinig geloofwaardig. Verder kan u niets zeggen over hoe de transactie tussen uw ontvoerders en uw oom precies liep. Zo weet u niet of uw oom eerst betaalde of jullie eerst werden vrijgelaten, of andersom. Ook niet waar precies de transactie doorging (zie CGVS, p.21). Dit alles is op zijn minst vaag te noemen. Ten slotte verklaart u dat u pas een jaar of anderhalf jaar na uw ontvoering bent gevlucht (zie CGVS, p.23). Om welke reden u pas zo laat hierna het land verliet bent u wederom vaag. Zo zegt u dat uw ooms u nog steeds zochten en u niet met rust lieten (zie CGVS, p.23). Maar gevraagd welke concrete aanwijzingen u hiervoor had, kan u niets zeggen. U beweert enkel dat uw ooms bleven vragen naar jullie, hetgeen u verder ook niet staft (zie CGVS, p.23). Dat u pas na een dergelijk lange periode plotsklaps besluit te vertrekken, zonder dat er gedurende die periode nog concrete incidenten gebeurd zijn is het zoveelste element dat afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid in verband met deze feiten. Volledigheidshalve dient hierbij opgemerkt te worden dat het zeer bevreemdend is te noemen dat enkel u gevlucht bent uit Pakistan en niet de rest van uw familie. Gevraagd waarom enkel u diende te vluchten, zegt u dat u de oudste was en de rest van uw familie nog jong was (zie CGVS, p.22). Dit is echter een weinig bevredigende verklaring. Immers, u liet zelf uitschijnen dat de bedreigingen van uw ooms gericht zijn aan de hele familie, inclusief uw broers. Het was ook uw hele familie die ontvoerd werd (zie CGVS, p.20 en 21). Dat enkel u dan diende te vluchten, is opmerkelijk.

Ten slotte is er een grote incoherentie op te merken in uw relaas. Zo verklaarde u immers bij uw inschrijving als niet-begeleide minderjarige vreemdeling dat uw ooms u probeerden te rekruteren voor de taliban (zie fiche NBMV). Dat stemt geenszins overeen met wat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde. Hiermee geconfronteerd beweert u dat u toen de vraag niet goed begrepen had en enkel gezegd had dat uw ooms in Afghanistan banden hadden met de taliban (zie CGVS, p.22). Daar er echter expliciet vermeldt staat dat u sprak over rekrutering, kan uw uitleg deze discrepantie niet vergoelijken. Dat uw verklaringen op zulks essentieel punt uiteenlopen, is vernietigend voor uw geloofwaardigheid.

U haalt verder geen andere vrees ten aanzien van Afghanistan aan. Toegevoegd kan worden dat het gegeven dat u lange tijd als Afghaan in Pakistan hebt gewoond een terugkeer naar Afghanistan op zich geenszins betekent dat u vervolging dient te koesteren. Om als vluchteling te worden erkend dient u aan te tonen dat u vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, zijnde ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Dit toont u echter nergens doorheen uw verklaringen aan zoals in supra al werd besproken.

Ten gevolge van de vele ongeloofwaardige elementen in uw relaas, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofde worden vastgesteld.

De documenten of kopieën daarvan die u neerlegt vermogen niet bovenstaande in positieve zin om te buigen. Uw taskara, die van uw moeder en grootvader, de identificatiepagina uit de paspoorten van uw grootvader en tante en ten slotte de voedselkaart uit Pakistan vormen hoogstens een indicatie van uw identiteit en profiel als Afghaanse vluchteling die in Pakistan verbleef, zaken dewelke heden niet ter discussie worden gebracht. Aangaande de foto die u neerlegt waarop uzelf en uw broers te zien zijn in een kamer tijdens uw ontvoering, bewijst echter niets. Deze kan door eender wie op eender welk moment genomen zijn geweest. Er is verder geen enkel element op de foto dat duidt op een mogelijke ontvoering. Ten slotte legt u na uw persoonlijk onderhoud nog uw medisch dossier neer waaruit blijkt dat u kampt met hoofdpijn en keelpijn (onder meer COVID besmetting), problemen heeft aan rug en heup en ook langs gaat bij de psycholoog omwille van symptomen van depressie. Deze zeggen iets over uw mentale en fysieke toestand maar tonen geen actuele vrees in uw hoofde aan door de aangehaalde elementen supra. Ze bieden evenmin een verklaring voor de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake uw vrees voor vervolging ten aanzien van Afghanistan. U verklaarde immers dat uw rug- en heupklachten het gevolg zijn van een val tijdens uw reisweg in Iran, en dus niets te maken hebben met de door u voorgehouden problemen in Pakistan (zie CGVS, p.3). De medische documenten die u voorlegt doen verder uitschijnen dat de mentale problemen die u ervaart het gevolg zijn van uw situatie in België en met name de onzekerheid die een asielpprocedure met zich meebrengt en vinden wederom geen weerslag in de door u voorgehouden problemen die een eventuele terugkeer naar Afghanistan zouden verhinderen.

Er dient overigens te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet 15 december 1980.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.*

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt.

ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Afghanistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het gegeven dat u pijn hebt aan rug, heup en been doet evenmin besluiten dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Nergens blijkt dat u onvoldoende mobiel zou zijn en zich fysiek niet vrijelijk zou kunnen verplaatsen. Dat u een operatie zou nodig hebben zoals “men u zei in het opvangcentrum”, blijkt evenmin uit de door u neergelegde documenten (CGVS, p. 3).

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

*Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel*

van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dergelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op en **Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen**, van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie.

Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

*Dit wordt bevestigd door de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'élites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden.

Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna “Vluchtelingenconventie”) en de artikelen 48/3-48/6 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (‘Vreemdelingenwet’), artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming. (hierna “Kwalificatierichtlijn”), artikel 10 van Richtlijn 2013/32/EU (‘Procedurerichtlijn’), de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur”.

In een eerste onderdeel van het middel stelt verzoeker dat er een flagrant gebrek is aan objectieve en betrouwbare informatie over de huidige situatie in Afghanistan en de evolutie ervan in de nabije toekomst.

In een tweede onderdeel van het middel wijst verzoeker op een risico omwille van een (toegeschreven) verwestering. Hij gaat daarbij eerst in op het begrip ‘verwestering’ in de specifieke Afghaanse context en het risico voor personen die worden beschouwd als verwesterd. Inzake dit laatste stelt verzoeker dat hij als gevolg van een toegeschreven, dan wel daadwerkelijke mate van verwestering vervolging vreest op grond van een (toegeschreven) politieke overtuiging en religie of omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep. Verder wijst verzoeker hier ook op de stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting waartoe een (toegeschreven) verwestering zou kunnen leiden en de eventuele toepassing van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst vervolgens op aanwijzingen van de beschermingsnood na de machtsovername door de taliban. Hier stelt verzoeker onder andere dat de bewegingsvrijheid in Afghanistan sterk aan banden is gelegd na de machtsovername van de taliban en dat de taliban onvermijdelijk te weten zal komen dat verzoeker in het Westen heeft verbleven. Hij wijst op het feit dat hij geen Afghaans paspoort heeft en dat als hij moet terugkeren naar Afghanistan, dit met een Afghaans paspoort zal zijn dat werd afgeleverd door de Afghaanse ambassade of met een laissez-passer dat werd afgeleverd door de Belgische autoriteiten.

In dit onderdeel stelt verzoeker ook dat verweerders onderzoek naar het risico omwille van toegeschreven verwestering en een terugkeer uit het Westen gebrekkig is, waarbij hij de nood aan een toekomstgerichte beoordeling benadrukt. Eén van de kritieken die door verzoeker wordt opgeworpen betreft het feit dat verweerder wel zou aangegeven hebben dat er, in navolging van de EUAA richtlijnen van april 2022, rekening moet gehouden worden met een aantal risicobepalende omstandigheden, maar vervolgens zou nagelaten hebben dit te doen. Verzoeker is echter van mening dat, rekening houdende met deze parameters van de EUAA, er in zijn hoofdte een aantal elementen spelen die maken dat hij een verhoogd risico loopt bij terugkeer. Zo wijst hij op het feit dat hij oorspronkelijk afkomstig is uit het dorp Landi Basawal in het district Momand Dara, een ruraal gebied waar enkel Pashtunen wonen, dat hij een Kochi is en dat hij 17 jaar oud was toen hij aankwam in België. Voorts stelt hij ook dat hij nu reeds bijna twee jaar in België verblijft en dat de impact van dit verblijf groter is bij hem als minderjarige/jongvolwassene dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is.

In een derde onderdeel van het middel betoogt verzoeker dat ook moet worden onderzocht wat de gevolgen zijn van het leven onder het talibanbewind.

Verzoeker bespreekt daarbij de huidige situatie die hij onrustwekkend acht en verwijst hierbij ook naar het verleden: enerzijds naar het leven in gebieden in Afghanistan die onder controle waren van de taliban voor de totale machtsovername (2001-2021) en anderzijds naar het leven onder het vorige 'Islamitisch emiraat' (1996-2001). Verder bespreekt verzoeker hier de standpunten van taliban-leiders.

In een vierde onderdeel van het middel gaat verzoeker in op de reisrestricties, met name het verbod van de taliban waarbij het Afghanistan niet is toegestaan om het land te verlaten, tenzij hun bestemming is gekend bij de taliban.

In een vijfde onderdeel van het middel vermeldt verzoeker de bestaande gewapende conflicten in Afghanistan, namelijk tussen de taliban en het NRF (National Resistance Front) en de taliban en ISKP. De nadruk ligt op de heropleving van ISKP en van het gewapend conflict tussen ISKP en de taliban alsook de impact ervan op de veiligheidssituatie in Afghanistan.

In een zesde onderdeel van het middel wijst verzoeker ten slotte op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, die volgens hem het gevolg is van gedragingen van een islamitische groepering die de facto controle heeft over het grondgebied en op de toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, alsook op zijn eigen individuele omstandigheden. Hij wijst hier ook op het feit dat hij zich bij terugkeer naar Afghanistan in een erg kwetsbare situatie zal bevinden, aangezien hij na zijn verblijf in België zal worden gezien als verwesterd.

Verzoeker vraagt in hoofdde om hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en geeft hij de weblinks van onder andere volgende rapporten:

- UNHCR, *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan"*, 30 augustus 2018;
- UNHCR, *"Guidance Note on the International Protection Needs of people Fleeing Afghanistan"*, februari 2022;
- Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, *"Situation of Human Rights in Afghanistan"*, 28 februari 2022;
- EASO, *"Country of origin Information report, Afghanistan: individuals targeted under social and legal norms"*, december 2017;
- EASO, *"Afghanistan: criminal law, customary justice and informal dispute resolution"*, juli 2020;
- EASO, *"Country guidance Afghanistan: Common analysis and guidance note"*, december 2020;
- EASO, *"Country Guidance: Afghanistan: Common analysis and guidance note"*, november 2021;
- EASO, *"Afghanistan Country Focus : Country of Origin Information Report"*, januari 2022;
- EASO, *"Country Guidance: Afghanistan – Common analysis and guidance note"*, april 2022;
- EASO, *"European Asylum Support Office: Country Guidance: Afghanistan; Guidance note and common analysis"*, juni 2019;
- EUAA, *"Afghanistan – Targeting of individuals"*, augustus 2022;
- ACLED, *"ACLED methodology and Coding Decisions around Political Violence and Demonstrations in Afghanistan"*, februari 2022;
- UK Home Office, *"Country Policy and Information Note Afghanistan : Fear of the Taliban"*, februari 2022;
- UK Home Office, *"Country Policy and Information Note: Security Situation Afghanistan"*, februari 2022;
- OSAR, *"Afghanistan: risques au retour liés à l'occidentalisation"*, 26 maart 2021;
- OSAR, *"Afghanistan: profils à risque"*, 31 oktober 2021 ;
- Friederike Stahlmann, *"Erfahrungen und perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans"*, Diakonie Deutschland, juni 2021;
- ASYLOS, *"Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul"*, augustus 2017;
- ASYLOS, *"Afghanistan: Treatment of Family Members of Human Rights Activists and Former Government Supporters after the Taliban Take-over"*, november 2021;
- Amnesty International, *"The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promise"*, augustus 2022;

- Refugee Support Network, *"After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan"*, april 2016;
- NANSEN, *"Nood aan bescherming voor Afghaanse verwesterde vrouw"*, 2020;
- NANSEN note 2-22, *"Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers"*, 23 juni 2022;
- L. Schuster, en N. Majidi, *"Deportation Stigma and Re-migration"*, Journal of Ethnic and Migration Studies, 2015, 635-652;
- Europees Parlement, Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan, 2021/2877;
- Al Jazeera, *"Taliban fighters man Afghanistan's urban checkpoints"*, 9 december 2021;
- UN Security Council *"The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security"*, 28 januari 2022;
- UN Security Council: *"Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]"*, 26 May 2022;
- The New York Times, *"Taliban Promise Peace, but Doubt and Fear Persist"*, 18 August 2021;
- RFE/RL/Gandhara, *"Shattered' Dreams As Taliban Reneges On Promise To Open Schools For Girls"*, 23 maart 2022;
- Danish Immigration Service, *"Afghanistan: recent developments in the security situation, impact on civilians and targeted individuals"*, september 2021;
- The Guardian, *"Taliban name all-male Afghan cabinet including minister wanted by FBI"*, 7 september 2021;
- Landinfo, *"Afghanistan: recruitment to Taliban"*, 29 juni 2017;
- FDD's Long War Journal, *"Taliban's government includes designated terrorists, ex-Guantanamo detainees"*, 8 september 2021;
- Freedom House, *"Freedom in the World 2022 – Afghanistan"*, 28 februari 2022;
- World Food Programme, *"Afghanistan Situation report"*, 17 maart 2022;
- World Health Organization, *"Aghanistan. Emergency situation report n° 14"*, 1-15 maart 2022;
- UNAMA, *"Afghanistan. Protection of civilians in armed conflict. Annual report 2018"*, februari 2019;
- UNAMA, *"Human Rights in Afghanistan, 15 augustus 2021-15 juni 2022"*, juli 2022;
- UNDP, *"Afghanistan: Socio-Economic Outlook 2021-2022. Averting a basic needs crisis"*;
- Human Rights Council, *"Situation of human rights in Afghanistan. Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights"*, A/HRC/49/24, 4 maart 2022;
- ODI, *Life under the Taliban shadow government, Research reports and studies*, juni 2018;
- Stiftung Wissenschaft und Politik, *"Terror gegen die Taliban; Der Islamische Staat zeigt in Afghanistan neue Stärke"*, februari 2022;
- Human Rights Watch, *"Afghanistan: Taliban Threatening Provincial Media; Journalists Detained, Beaten; Media Outlets Closed"*, 7 maart 2022;
- Human Rights Watch, *"Time running out to address Afghanistan's hunger crisis"*, 17 maart 2022;
- Human Rights Watch, *"Afghanistan: Economic Roots of the Humanitarian Crisis / Questions and answers on Human Costs of Sanctions, Banking Restrictions"*, 1 maart 2022;
- Human Rights Watch, *"Biden seeks to seize Afghanistan's assets"*, 11 februari 2022;
- Human Rights Watch, *"Afghanistan: Taliban 'Vice' Handbook Abusive"*, 29 oktober 2021;
- Human Rights Watch, *"You have no right to complain: education, social restrictions, and Justice in Taliban-held Afghanistan"*, juni 2022;
- Mariyam Safi, *"De eindeloze nachtmerrie van vrouwen in Afghanistan"*, De Standaard, 25 maart 2022;
- AP News, *"Taliban Official: Strict punishment, executions will return"*, 23 september 2021;
- AP News, *"Taliban official wanted by U.S. makes rare public appearance"*, 5 March 2022;
- Charlotte Greenfield, *"Taliban orders girls' highschools to remain closed, leaving students in tears"*, Reuters, 24 maart 2022;
- TOLONews, *"Islamic Emirate Leader Issues Message for Eid"*, 29 April 2022;
- TOLONews, *"Mullah Hanafi Calls for Unity Among Afghans"*, 26 april 2022;
- TOLONews, *"Karzai calls on Biden to reverse decision on Afghan funds"*, 13 februari 2022;
- TOLONews, *"UN cannot access aid money in Afghan banks: UNDP"*, 4 februari 2022;
- TOLONews, *"Lack of Coordination in Aid Distribution Criticized"*, 19 maart 2022;
- TOLONews, *"250 Families Given Basic Humanitarian Aid in Kabul"*, 5 maart 2022;
- The Washington Post, *"Taliban takeover propels tiny Qatar into outsize role in Afghanistan"*, 31 augustus 2021;

- The Washington Institute, "Navigating Influence in Afghanistan: the Cases of Qatar and Pakistan", 26 oktober 2021;
- BBC, "Afghanistan: Who's who in the Taliban leadership", 7 september 2021;
- Financial Times, "Afghanistan's Young Talibs: No compromise with the enemy of our martyrs – hardline views of the new generation run contrary to image leaders of the movement hope to portray", 18 september 2021;
- Reuters, "Taliban restrict Afghans going abroad, raises concern from U.S. and UK", 1 maart 2022;
- R. BENNET, "Statement by the United Nations Special Rapporteur on the situation of human rights, Richard Bennett, following his visit to Afghanistan from May 15-26", 2022;
- Denmark, DIS, «Afghanistan – Taliban's impact on the population», June 2022;
- DW, "Will the Taliban restrict internet access in Afghanistan?", 30 augustus 2021;
- The Guardian, "Al-Qaida chief's killing comes as group gains ground in African conflict zones", 5 augustus 2022;
- BBC News, "Ayman al-Zawahiri: Shock in Kabul as US kills al-Qaeda leader", 2 augustus 2022;
- US Department of State, "1999 Country Reports on Human Rights Practices", 25 februari 2000;
- Human Rights Watch, "The massacre in Mazar-i-Sharif", November 1998;
- Human Rights Watch, "For Afghan Women, the Frightening Return of 'Vice and Virtue' - Situation Worsening Every Day", 29 september 2021;
- The Washington Post, "The Taliban is bringing back its feared ministry of 'vice' and 'virtue'", 8 september 2021;
- BBC, "Summary amputations: Taliban justice in Afghanistan", 27 april 2013;
- Gouvernement Français, "L'état islamique dans la province de Khorasan (IS-KP) dans le district de Charparhar de la province de Nangarhar", 26 mei 2020;
- Roshni Kapur, "The Persistent ISKP Threat to Afghanistan: On China's Doorstep", 6 januari 2022;
- The Diplomat, "The Peculiar Presence of the Islamic State in Kunar", 14 mei 2019;
- The Diplomat, "Is the Taliban's Campaign Against the Islamic State Working?", 10 februari 2022;
- The Diplomat, Could the Islamic State- Khorasan Province be the Next Chapter of Global Terrorism, 24 September 2020;
- Pajhwok Afghan News, "Millions of Afghans face acute poverty: Guterres", 16 januari 2022;
- International Rescue Committee, "IRC Emergency Watchlist 2022: Afghanistan tops list of countries most at risk in year ahead; IRC finds global "System Failure" fueling crises and driving record levels of humanitarian need";
- Pajhwok Afghan News, "Unfreeze Afghan assets, Punjab governor asks US", 29 december 2021;
- Pajhwok Afghan News, "All frozen assets in US belong to Afghans: Karza", 13 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "US, European envoys discuss rights, humanitarian situation with Taliban", 28 januari 2022;
- UNAMA, "Briefing by Special Representative Deborah Lyons to the Security Council", 2 maart 2022;
- Pajhwok Afghan News, "IEA's half year: Achievements, opportunities and challenges", 17 februari;
- Pajhwok Afghan News, "Blinken to Taliban: Reform policies for recognition", 2 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "Russia wants Taliban to keep promises for recognition", 1 januari 2022;
- Foreign Policy Magazine, "World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact", 1 april 2022;
- Al Jazeera, "Taliban orders Afghan women to cover their faces in public", 7 mei 2022;
- BBC, "Taliban to force Afghan women to wear face veil", 7 mei 2022;
- Al Jazeera, "Afghan women deplore Taliban's new order to cover faces in public", 8 mei 2022;
- Pajhwok Afghan News, "Iran rules out recognising Taliban govt", 3 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, "Too early to recognise Taliban govt, says Russia", 2 februari 2022;
- TOLONews, "West: No US Decision Yet on Recognition", 1 maart 2022;
- UN Security Council, "Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l'Équipe de surveillance du Comité 1988", 17 december 2021;

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker " 3. Rapport Asyls".

2.3. Bij een aanvullende nota van 8 november 2022 voegt verweerder volgende stukken:

- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 13 september 2022;
- COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;

- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van april 2022.

2.4. Op 15 november 2022 brengt verzoeker een aanvullende nota bij. Deze nota bevat verwijzingen naar algemene landeninformatie en acht nieuwe stukken, waarmee verzoeker ook wenst actuele landeninformatie en nieuwe elementen voor te leggen.

Verzoeker brengt volgende stukken bij:

- "1. Uitprint Facebook;
2. Verklaring verzoeker pg. 1;
3. Verklaring verzoeker pg. 2;
4. Tewerkstellingsattest uitzendarbeid;
5. Tewerkstellingsattest Bleckmann;
6. Attest HR Bleckmann;
7. Cijfers EUROSTAT (4^e kwartaal 2021 tot en met 3^e kwartaal 2022 – beslissingen voor Afghaanse verzoekers in de EU), [URL]
8. Excel met berekening weigeringspercentages binnen de EU."

Ten eerste stelt verzoeker dat hij sinds zijn aankomst in België tot de realisatie kwam dat hij biseksueel is (stukken 2-3). Het feit dat hij deze informatie niet eerder heeft gedeeld, kan volgens verzoeker verschoond worden doordat een dergelijke realisatie tijd vergt, des te meer aangezien hij afkomstig is uit een uiterst homofobe omgeving en alleen in België aankwam als 17-jarige.

Ten tweede verwijst verzoeker naar het arrest van de Raad van 13 oktober 2022 (nr. 278 699) waarin op basis van algemene landeninformatie werd bevestigd dat Afghanen die geboren en getogen zijn in Pakistan als een risicoprofiel worden aangemerkt omdat zij niet bekend zijn met Afghaanse normen en verwachtingen en een sterk accent kunnen hebben en dat er, in uitzonderlijke gevallen en rekening houdende met bijkomende individuele omstandigheden, er sprake kan zijn van vervolging ten aanzien van Afghanen geboren en getogen in Pakistan.

Verzoeker merkt op dat hij voor het overgrote deel van zijn leven in Pakistan heeft gewoond en vervolgens deels ook in België heeft gewoond. Hierdoor is zijn aanpassingsvermogen beperkter en is het risico groot dat hij zich bepaalde gedragingen eigen heeft gemaakt die hem negatief in de aandacht zouden brengen, zeker rekening houdende met het feit dat hij uit een zeer conservatieve en rurale regio komt waar enkel Pashtunen wonen.

Ten derde brengt verzoeker nog enkele elementen aan met betrekking tot zijn vrees voor vervolging omwille van zijn (al dan niet gepercipieerde) verwestering. Zo verwijst verzoeker naar zijn activiteiten en zichtbaarheid op sociale media. Enerzijds legt hij een uitprint van zijn Facebook-pagina neer waaruit blijkt dat hij zich in België bevindt en dat hij kritisch is ten aanzien van de taliban (stuk 1) en anderzijds verwijst hij naar landeninformatie omtrent het feit dat de taliban een doorgedreven controle voert van smartphones en sociale media van Afghanen.

Verder wijst verzoeker op het feit dat hij ondertussen al drie jaar in België woont, nadat hij hier als 17 jarige toekwam, dat hij moslim is maar niet langer elke vrijdag naar het gebed gaat en geen vijf keer per dag meer bidt, dat hij perfect Engels praat en het Nederlands al goed machtig is en dat hij reeds een relatie heeft gehad met een Belgisch meisje gedurende vier maanden. Verzoeker meldt ook dat hij voltijds werkt in een divers team, met een vrouw als directe baas (stukken 4-6).

Ten vierde wijst verzoeker op drie nieuwe landenrapporten. Het eerste landenrapport betreft de "Nansen Note 3-22: een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer (oktober 2022)". Dit rapport is volgens verzoeker relevant omdat het gaat over de verplichtingen die op verwerende partij rusten qua onderzoek; over het gebrek aan informatie om te kunnen inschatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren, doordat er in de praktijk (quasi) geen terugkeerders uit het Westen zijn en over kritiek op de inschatting van en de bronnen waar verwerende partij zich op beroept om het risico voor terugkeerders uit het Westen te beoordelen. Ten slotte bevat dit rapport volgens verzoeker ook een correcte analyse van risicoprofielen. In dit deel wordt verder ingegaan op het risico bij terugkeer na een verblijf in Europa; wordt verwezen naar informatie die aantoont dat de meningen binnen de taliban over de besluiten van het MPVPV nog uiteenlopen, waardoor het aannemelijk is dat er geleidelijk meer

restricties zullen worden ingevoerd en dat de handhaving van deze restricties zal worden opgevoerd door de taliban; en wordt verwezen naar informatie die bevestigt dat de socio-economische situatie in Afghanistan overwegend wordt veroorzaakt door directe of indirecte acties van de taliban en de internationale gemeenschap.

Verder verwijst verzoeker naar data van EUROSTAT (stuk 7) (en berekeningen op basis van deze data; stuk 8) om aan te tonen dat het beleid van verweerder niet in lijn ligt met andere EU-lidstaten en naar een artikel van The Guardian waarin wordt gesteld dat de hoogste leider van de taliban rechters heeft bevolen om bepaalde aspecten van de sharia, waaronder bepaalde straffen, volledig te handhaven. Dit laatste artikel toont aan dat er niet langer sprake is van uiteenlopende meningen binnen de zedenpolitie, waarover in de Nansen nota nog sprake was.

Ter conclusie van zijn aanvullende nota stelt verzoeker nog dat, rekening houdende met hetgeen hij in zijn verzoekschrift en de aanvullende nota uiteenzette, er kan worden gesteld dat leven onder talibanbewind, en in het bijzonder na een terugkeer vanuit het westen, een reëel risico op vervolging of ernstige schade meebrengt.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker verklaart te zijn geboren in Pakistan en aldaar zijn hele leven te hebben gewoond tot zijn vertrek in juli 2020 op zeventienjarige leeftijd. Verzoeker stelt zelf nooit in Afghanistan te zijn geweest. Verzoeker geeft aan dat hij niet naar Afghanistan kan omwille van een grondconflict met zijn ooms en neven, die banden hebben met de taliban.

In de bestreden beslissing wordt omstandig gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vrees om vervolgd te worden door zijn ooms langs vaderszijde omwille van een grondconflict.

Na kennisneming van de elementen in het administratief dossier sluit de Raad zich aan bij de vaststellingen van verweerder.

Dienvolgens blijkt:

- verzoeker weet zeer weinig over de grond in kwestie en kan geen enkel document over deze grond neerleggen;
- verzoeker kan geen afdoende verklaring geven over waarom zijn vader per se wilde blijven in Pakistan, terwijl de rest van zijn familie terug naar Afghanistan verhuisde;
- dat verzoekers ooms banden zouden hebben met de taliban is een vage bewering die verzoeker verder niet staakt;
- verzoeker kan niets zeggen over de banden van zijn ooms met de taliban in Afghanistan, noch over het feit of er al dan niet contact was tussen zijn vader en ooms;
- verzoekers verklaringen over de ontvoering van hemzelf en zijn familie kunnen niet overtuigen;
- verzoeker geeft geen bevredigende verklaring voor zijn late vlucht anderhalf jaar na de ontvoering, noch voor het feit dat alleen hij diende te vluchten;
- verzoeker verklaarde bij de registratie van zijn verzoek als niet-begeleide minderjarige dat zijn ooms hem probeerden te rekruteren voor de taliban, wat geenszins overeenstemt met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat dat er geen geloof kan gehecht worden aan de voorgehouden problemen van verzoeker omwille van het grondconflict. Verzoeker laat deze vaststellingen volledig ongemoeid in het verzoekschrift en onderneemt geen enkele concrete poging om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen.

5. In de aanvullende nota van 15 november 2022 voert verzoeker plots aan dat hij zich sinds zijn aankomst in België zowel tot jongens als meisjes aangetrokken voelt en legt hij ter staving hiervan enkele stukken neer (*“verklaring verzoeker pg. 1”* en *“verklaring verzoeker pg. 2”*, stukken 2 en 3, bij aanvullende nota van 15 november 2022). Hij meent dat het feit dat hij deze informatie niet eerder gedeeld heeft verschoonbaar is, omdat het als jongere en jongvolwassene een proces vraagt vooraleer men een biseksuele geaardheid aan de buitenwereld durft te tonen te meer indien men afkomstig is uit een homofobe omgeving.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat deze de asieliinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek tot hulp en bescherming, in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asieliinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asieliinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en relaas. Van verzoeker mocht aldus worden verwacht dat hij een dermate essentieel element als zijn op heden voorgehouden homoseksuele geaardheid eerder gedurende zijn verzoek om internationale bescherming zou hebben gemeld.

Hoewel inzake een verklaarde homoseksuele geaardheid begrip kan worden opgebracht voor het feit dat deze niet wordt aangebracht bij de eerste gelegenheid (*in casu* de Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling en de vragenlijst CGVS) die wordt geboden om de vervolgingsgronden toe te lichten (*cf.* HvJ 2 december 2014, C-148/13 - C-150/13, A, B en C tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, § 72), wordt evenwel geen dienstige reden aangereikt waarom dit bijzonder element van verzoekers persoonlijkheid niet tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd aangereikt; zeker gelet op de waarborgen inzake privacy en vertrouwelijkheid tijdens dit persoonlijk onderhoud.

In dit verband dient opgemerkt dat het persoonlijk onderhoud plaatsvond op 22 februari 2022 en dat verzoeker op dat moment zijn regio van herkomst reeds meer dan anderhalf jaar geleden was ontvlucht, al meer dan een jaar in België verbleef en inmiddels meerderjarig geworden was. Verzoekers summiere en veralgemenende verwijzingen naar zijn jonge leeftijd en homofobe omgeving kunnen niet volstaan ter verschoning van zijn nalatigheid zijn biseksuele geaardheid eerder te vermelden tijdens de procedure.

De voormelde aangevoerde vrees voor vervolging, betreft in essentie een geheel nieuwe vervolgingsgrond die volledig los staat van de elementen van verzoekers verzoek om internationale bescherming die werden aangebracht voor en beoordeeld door het CGVS. Verzoeker maakt niet aannemelijk waarom hij deze vrees en deze vervolgingsgrond niet eerder in de procedure had kunnen aanbrengen. Verder geeft hij geen (afdoende) uitleg voor het gegeven dat hij deze vervolgingsgrond niet aanbracht in het onderhavige verzoekschrift en kunnen zijn verklaringen dienaangaande niet worden aanzien als een argumentatie ter adstructie van zijn kritiek op de bestreden beslissing zoals verwoord in het verzoekschrift of als antwoord op de argumenten van verweerder.

De aangebrachte vrees voor vervolging ingevolge zijn geaardheid, kan niet worden aanzien als een 'nieuw element' in de zin van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Het aanbrengen van totaal nieuwe gegevens die niet als 'nieuw element' kunnen worden aanzien, die in wezen een nieuwe grond voor vervolging betreffen en die – door toedoen van verzoeker – aldus niet door het CGVS konden worden onderzocht en beoordeeld tijdens de administratieve behandeling van het verzoek om internationale bescherming, zou er immers toe kunnen leiden dat de Raad bij gebrek aan onderzoeksbevoegdheid telkenmale verplicht zou zijn om de bestreden beslissing te vernietigen wanneer een verzoeker om internationale bescherming een nieuwe vrees en een nieuwe vervolgingsgrond aanbrengt in het kader van diens beroepsprocedure.

Gelet op het voorgaande wordt verzoekers aanvullende nota overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet uit de debatten geweerd voor zover deze betrekking heeft op de hierin aangevoerde vrees voor vervolging ingevolge verzoekers vermeende geaardheid.

6. Onder verwijzing naar talrijke landeninformatie voert verzoeker in het verzoekschrift aan dat hij in Afghanistan als verwesterd dreigt te worden beschouwd en dat hij vervolging vreest op grond van een (toegeschreven) politieke overtuiging en religie of omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep. Verzoeker stelt dat de bewegingsvrijheid in Afghanistan sterk aan banden is gelegd na de machtsovername van de taliban en dat de taliban onvermijdelijk te weten zal komen dat verzoeker in het Westen heeft verbleven, te meer omdat hij geen Afgaans paspoort heeft en hij bijgevolg zou moeten terugkeren naar Afghanistan met een Afgaans paspoort afgeleverd door de Afgaanse ambassade of met een laissez-passer afgeleverd door de Belgische autoriteiten. Verzoeker betoogt dat moet rekening worden gehouden met een aantal risicobepalende omstandigheden (EUAA richtlijnen van april 2022). Hij wijst erop dat hij oorspronkelijk afkomstig is uit het dorp Landi Basawal in het district Momand Dara, een ruraal gebied waar enkel Pashtunen wonen, terwijl hij een Kochi is, dat hij 17 jaar oud was toen hij aankwam in België, nu reeds bijna twee jaar in België verblijft en dat de impact van dit verblijf groter is bij hem als minderjarige/jongvolwassene dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. Ook in de aanvullende nota van 15 november 2022 stelt verzoeker dat hij in Afghanistan als verwesterd zal worden beschouwd en wijst hij op rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zijn profiel, zijn werk in België (stukken 4-6, bij aanvullende nota van 15 november 2022), zijn activiteiten op sociale media (stuk 1, bij aanvullende nota van 15 november 2022) en algemene informatie (*algemene informatie inzake doorgedreven controles door de taliban van smartphones en sociale media van Afghanen*; Nansen Note 3-22: *een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer*, oktober 2022; data van EUROSTAT en berekeningen op basis van deze data, stukken 7-8, bij aanvullende nota van 15 november 2022).

6.1. In zoverre wordt geargumenteed dat 'verwesterde Afghanen' of 'terugkeerders' een sociale groep vormen in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet oordeelt de Raad als volgt. Artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *"een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer :*

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen diermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en
- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;"

Er dient te zijn voldaan aan beide voorwaarden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, *X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89).

Het louter feit te behoren tot een sociale groep volstaat niet om in aanmerking te komen voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. Eenmaal het behoren tot een bepaalde sociale groep werd vastgesteld, is de volgende stap immers het nagaan van het bestaan van een nexus tussen verzoekers behoren tot een sociale groep en verzoekers vrees voor vervolging, of afwezigheid van bescherming. Deze *nexus* wordt vereist in artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet dat uitdrukkelijk bepaalt: “*Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.*” De *nexus* betreft het causaal verband tussen (i) het behoren tot een sociale groep en de gegronde vrees voor vervolging, of (ii) het behoren tot een sociale groep en de afwezigheid van een effectieve en niet-tijdelijke bescherming tegen daden van vervolging, en in het bijzonder de onwil van de actoren van bescherming om bescherming te verlenen tegen de gevreesde vervolging indien de daad van vervolging op zichzelf niet is verbonden met een vervolgingsgrond. Het verband tussen het behoren tot een bepaalde sociale groep en de vrees voor vervolging die voortkomt uit de daden van vervolging, dan wel de afwezigheid van bescherming, is bijgevolg essentieel (zie bv. *EASO Guidance on membership of a particular social group*, *EASO Practical Guides Series*, March 2020, p.18). Tevens kan een lid van een bepaalde sociale groep een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van het behoren tot een sociale groep terwijl een ander lid van dezelfde groep geen vrees voor vervolging zal hebben. Evenzo kunnen er persoonlijke omstandigheden zijn ingevolge dewelke een lid van een sociale groep bescherming kan verkrijgen terwijl andere leden van dezelfde sociale groep niet van bescherming kunnen genieten (cf. *EASO Guidance on membership of a particular social group*, *EASO Practical Guides Series*, March 2020, p.18).

Afghanen met een westerse levensstijl delen het kenmerk dat zij zich in het Westen anders gedragen dan van hen wordt verwacht in Afghanistan. Uit de rapporten die voorliggen, blijkt evenwel dat deze groep zeer divers is, zowel wat betreft de achterliggende motieven en oorzaken van verwestering als de mate waarin en intensiteit waarmee verwestering deel is gaan uitmaken van de persoonlijkheid als de manier waarop de verwestering zich manifesteert. Er kan ook niet algemeen worden gesteld dat ‘verwesterde Afghanen’ of ‘terugkeerders’ in Afghanistan een gemeenschappelijke identiteit hebben die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Afhankelijk van de mate waarin ze zijn ‘verwesterd’, zal een andere uitdrukking worden gegeven aan hun re-integratie in Afghanistan. Bovendien kan deze re-integratie afhankelijk zijn van hun sociale en familiale status, hun gender, hun opleidingsniveau en de al dan niet diverse of overheersende cultuur in Afghanistan. Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat ‘verwesterde Afghanen’ of terugkeerders niet kunnen worden aangemerkt als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet, omdat niet is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden.

6.2. In de vervolgingsgronden is er echter ook sprake van ‘godsdienst’ en ‘politieke overtuiging’. Deze vervolgingsgronden handelen over kenmerken die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft. Zoals het Hof van Justitie heeft overwogen, omvat de bescherming die onder het Unierecht op basis van de vervolgingsgrond ‘godsdienstige overtuiging’ wordt geboden, slechts gedrag dat een verzoeker noodzakelijk voor zichzelf acht (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Het moet gaan om gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn godsdienstige identiteit te behouden. Ook voor het slagen van een verzoek op de vervolgingsgrond ‘politieke overtuiging’ is vereist dat het gedrag is gebaseerd op een politieke overtuiging en bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van de verzoeker mag worden verwacht dat hij dit opgeeft. Opdat de verwestering valt onder een van deze vervolgingsgronden is dus vereist dat de verzoeker zich de westerse waarden en normen daadwerkelijk heeft eigen gemaakt.

In casu besluit de Raad dat een louter ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij de verzoeker om internationale bescherming aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor de verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

Daarnaast is het niet ondenkbaar dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspannt om zich aan te passen toch een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht, waardoor hij of zij toch een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling. In de *“Country Guidance Afghanistan”* van EUAA van april 2022 wordt immers aangegeven dat personen kunnen worden gezien als ‘verwesterd’, onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-moslim beschouwd worden. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghanen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen (p. 78, p. 80-81). Het gaat aldus om de situatie waarin een verzoeker aannemelijk moet maken dat hem of haar een religieuze of politieke overtuiging wordt toegedicht door een actor van vervolging omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 28 juni 2011, *“Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk”*, par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *‘to play the game’*.

Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, acht de Raad het verder van belang vooreerst zicht te krijgen op de huidige ‘geldende normen’ in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekers profiel en het handhavingsbeleid ervan.

De Raad heeft kennis genomen van de grote hoeveelheid beschikbare landeninformatie die hem door beide partijen wordt voorgelegd. De Raad is zich er tevens van bewust dat ook de drie recente rapporten van EUAA van augustus 2022 erkennen dat ze sinds de machtsovername door de taliban met verschillende uitdagingen geconfronteerd worden in het verzamelen van informatie over Afghanistan.

Ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met uitdagingen waarmee verschillende organisaties geconfronteerd worden in hun bronnenonderzoek, blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Immers, niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert zal worden beschouwd als verwesterd omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *“to play the game”*.

Aldus blijft een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk. Een persoonlijk risico voor verzoeker om als verwesterd te worden beschouwd en om deze reden in Afghanistan te worden vervolgd, moet *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Dit neemt niet weg dat beschermingsverzoeken van Afghanen die terugkeren uit het Westen met de nodige voorzichtigheid moeten worden beoordeeld, te meer nu de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten onduidelijk is (*Country Guidance Afghanistan* van EUAA van april 2022, p. 49). De meest recente landeninformatie die door beide partijen bijgebracht wordt, laat niet toe anders te oordelen.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door verzoeker aangereikt te worden. Voorts blijkt uit de beschikbare landeninformatie opgenomen in het rechtsplegingsdossier momenteel niet dat voor alle Afghanen die onder het profiel vallen van een toegeschreven verwestering een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Bij de beoordeling of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees vervolging is nog steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij ook rekening moet worden gehouden met verschillende risicobepalende factoren, zoals het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land en de zichtbaarheid van de persoon. Aldus kan de Raad de richtlijnen van EUAA waarnaar verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (*Country Guidance Afghanistan* van EUAA van april 2022, p. 81).

Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging.

Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens in de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen beoordeeld te worden.

6.3. Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Uit de objectieve landeninformatie kan niet worden afgeleid dat Afghanen die terugkeren uit Europa, louter omwille van hun verblijf in Europa, het risico lopen dat is vereist om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging als ze bij hun terugkeer naar Afghanistan het 'spel' kunnen spelen en zich also aan de regels van de taliban en lokale gebruiken houden waardoor ze de aandacht van de taliban kunnen vermijden (cf. EHRM 28 juni 2011, *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*, par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid "to play the game").

In casu stelt zich evenwel de vraag of verzoeker het 'spel' zal kunnen spelen.

Verzoeker verklaart in Pakistan op 28 oktober 2003 te zijn geboren en aldaar zijn hele leven te hebben gewoond tot zijn vertrek in 2020. Verzoeker verklaart zelf nooit in Afghanistan te zijn geweest.

Verzoeker verduidelijkt dat hij in Malakan woonde, een dorp gelegen in Kyber Agency in de provincie Khyber Pakhtunkhawa (KPK), en dat hij anderhalf jaar voor zijn vertrek uit Pakistan verhuisde naar een ander dorp in dezelfde regio, Bara Shakas. Ter staving daarvan legt verzoeker een originele rantsoenkaart die zijn vader bezat in Pakistan neer.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal verzoekers verblijf in Pakistan niet betwist, doch geen (grondig) onderzoek heeft gevoerd naar de geloofwaardigheid van verzoekers verblijf in Pakistan, noch naar de omstandigheden ervan, noch naar de implicaties van dergelijk verblijf in geval van terugkeer naar Afghanistan, een land waar verzoeker nog nooit is geweest.

Verweerder stelt in de bestreden beslissing louter dat verzoekers taskara, die van zijn moeder en grootvader, de identificatiepagina uit de paspoorten van zijn grootvader en tante en de voedselkaart uit Pakistan "hoogstens" een "indicatie" vormen van verzoekers identiteit en profiel als Afgaanse vluchteling die in Pakistan verbleef, "zaken dewelke heden niet ter discussie worden gebracht".

Wat betreft verzoekers verblijf als Afgaan in Pakistan motiveert verweerder als volgt:

"Toegevoegd kan worden dat het gegeven dat u lange tijd als Afgaan in Pakistan hebt gewoond een terugkeer naar Afghanistan op zich geenszins betekent dat u vervolging dient te koesteren. Om als vluchteling te worden erkend dient u aan te tonen dat u vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, zijnde ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Dit toont u echter nergens doorheen uw verklaringen aan zoals in supra al werd besproken."

De Raad meent evenwel dat verzoekers beweerde geboorte en verblijf in Pakistan wel degelijk van belang kunnen zijn. Indien hieraan geloof wordt gehecht, dan zou immers blijken dat verzoeker inderdaad nooit in Afghanistan heeft verbleven, hetgeen maakt dat zijn hele (nog jonge) leven en vormende jaren zich buiten Afghanistan hebben afgespeeld.

Verzoekers betoog in de aanvullende nota dat het feit dat hij Afghanistan nooit bezocht heeft zijn aanpassingsvermogen nog beperkter maakt en het risico vergroot dat hij zich bepaalde gedragingen eigen heeft gemaakt die hem negatief in de aandacht brengen in het traditionele Afghanistan is in deze context dan ook niet geheel zonder grond en zou een impact kunnen hebben op verzoekers mogelijkheid om 'het spel' te spelen bij terugkeer naar dit land. Dit geldt te meer gelet op het repressieve beleid van de taliban, dat is gestoeld op een extreme versie van de sharia maar ook is beïnvloed door lokale tradities en tribale codes waarbij het rechtskader onduidelijk blijft, en verzoekers verklaring dat hij afkomstig is uit het dorp Landi Basawal in het district Momand Dara, een ruraal gebied waar enkel Pashtunen wonen, terwijl hij een Kochi is.

Daarenboven stelt de Raad vast dat in de EUAA “*Country Guidance Afghanistan*” van april 2022 Afghanen die zijn geboren en/of een hele lange periode in Pakistan hebben verbleven, als een risicoprofiel worden aangemerkt.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat deze Afghanen doorgaans niet bekend zijn met Afghaanse normen en verwachtingen en een sterk accent kunnen hebben, waardoor ze herkenbaar zijn. De richtlijnen geven aan dat de behandelingen waaraan Afghanen geboren en getogen in Pakistan kunnen worden onderworpen, meestal niet kunnen worden gelijkgesteld met vervolging. In uitzonderlijke gevallen en rekening houdend met bijkomende individuele omstandigheden, kan er niettemin sprake zijn van vervolging (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, april 2022, p. 111).

De Raad stelt vast dat in hoofde van verzoeker een aantal individuele omstandigheden kunnen worden waargenomen, waarvan moet worden nagegaan of deze, wanneer cumulatief beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging wegens een toegeschreven verwestering aan te nemen.

Het gebrek aan een grondig onderzoek door verweerder naar de geloofwaardigheid van verzoekers verblijf in Pakistan en de omstandigheden ervan, verhindert de Raad om zulke beoordeling alsnog zelf grondig te kunnen maken.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 augustus 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS